

ΕΙΜΑΣΤΕ ΧΩΡΑ ΥΠΟ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ;

Η χώρα μας αντιμετωπίζει μια από τις φοβερότερες δοκιμασίες κατά τη μακρόχρονη ιστορία της. **Δεν είναι υπερβολή ότι βιώνει την τρίτη μεγάλη παρακμή της.** Η πρώτη την κατέστησε εύκολη λεία για την ανερχόμενη δύναμη της Ρώμης και η δεύτερη εύκολη επίσης λεία για τους επελαύνοντες Οθωμανούς. Συνηθίζουμε να επικεντρώνουμε την ανάλυσή μας στην ισχύ των εχθρών μας και αποφεύγουμε, κατά κανόνα, να επισημάνουμε τις αδυναμίες μας, αδυναμίες που πηγάζουν από την κατάρρευση των αξιών στον κοινωνικό μας χώρο.

Η κατάρρευση των αξιών είναι το κύριο σύμπτωμα της κατάπτωσης ενός λαού. Οι πολίτες της χώρας γίνονται φίλαυτοι στο έπακρο, η αγάπη προς την πατρίδα και τους συμπολίτες ατονεί, ώστε τελικά να σβήνει. Η απληστία και η δίψα του κέρδους, προϋποθέσεις για την ευμάρεια, τη χλιδή και τη σπατάλη, οδηγούν στην εκμετάλλευση του συνανθρώπου, στη σκληρότητα έως αγριότητα. Και όταν καταφερθούν τα πλήγματα κατά του συνανθρώπου-συμπολίτη ο άπληστος γίνεται αυτοκαταστροφικός επιτιθέμενος κατά της οικογενείας του και του ίδιου του εαυτού.

Έχουμε πλείστες όσες ιστορικές μαρτυρίες, οι οποίες οδηγούν στο ασφαλές συμπέρασμα ότι η φιληδονία, η φιλαργυρία και η φιλοδοξία, οι τρεις μάστιγες-πάθη, σύμφωνα με τη διδασκαλία της Εκκλησίας μας, **είναι διαχρονικά οι κύριοι συντελεστές της κατάπτωσης των λαών.** Και δεν θα ήταν δυνατόν να μην αποτελούν γνωρίσματα της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας, η οποία δεν ταλανίζεται από οικονομική κρίση, όπως ενορχηστρωμένοι προσπαθούν να μας πείσουν πολιτικοί, αναλυτές και δημοσιογράφοι, **αλλά από κρίση πρωτίστως πνευματική με την εκκλησιαστική έννοια του όρου.**

Για την κρίση που μας μαστίζει αναζητούν κάποιοι δικαιολογίες αστήρικτες έως απαράδεκτες και ανιστορικές. Επιρρίπτουν την κύρια ευθύνη στην τουρκοκρατία, η οποία άφησε ανεξίτηλα τα σημάδια της κακοδιοίκησης, του ρουσφετιού, της ροπής προς την οκνηρία. Και το θλιβερό είναι ότι σημαντική μερίδα της κοινής γνώμης αποδέχεται ότι αυτά αποτελούν τις αιτίες της κακοδαιμονίας της νεοελληνικής κοινωνίας! Όμως δεν είναι δύσκολο να δείξουμε πόσο έωλα είναι τα επιχειρήματα αυτού του είδους.

Το νεοελληνικό κράτος δομήθηκε σε δυτικοευρωπαϊκά πρότυπα επί βαυαρικής αντιβασιλείας αλλά και στη συνέχεια ως σήμερα. Τους ξένους τοποτηρητές των ισχυρών δυνάμεων στο προτεκτοράτο, που αυτοί ανακήρυξαν, πλαισίωσαν διαχρονικά πρόσωπα, ως επί το πλείστον, με το βλέμμα στραμμένο δουλικά προς την Εσπερία, πρόθυμοι να ικανοποιήσουν την όποια απαίτηση των ισχυρών έναντι αμοιβών και αξιωμάτων. **Η ελληνική επανάσταση όχι μόνο δεν έχει δικαιωθεί, δεν έχουν δηλαδή εκπληρωθεί οι πόθοι του επαναστατημένου λαού, αλλά έχει εκφυλιστεί, ώστε να αλλάξει απλώς ο δυνάστης.**

Αυτοί οι δυτικοσπουδασμένοι, γι' αυτό και εν πολλοίς δυτικόφρονες, όχι απλώς συντήρησαν το ρουσφέτι, αλλά το κατέστησαν μέσο για την πολιτική επικράτηση. Αυτοί, οι αερολογούντες περί αξιοκρατίας και δημοκρατίας, καταρράκωσαν διαχρονικά κάθε θεσμό του κράτους θυσιάζοντας τα πάντα στο βωμό της προσωπικής και κομματικής ανέλιξης καθώς και στη σύσφιξη των πελατειακών σχέσεων με έναν

λαό, τον οποίο έσερναν, εκμεταλλευόμενοι τις χρόνιες ανάγκες του, κατά τρόπο χειρότερο απ' ό τι το έκανε ο βίαιος κατακτητής. Η βία εκείνου χαλύβδωνε τη θέληση του υποδούλου και τον εμπύχωνε στον αγώνα για τη διατήρηση της αξιοπρέπειάς του και την αποτίναξη του ζυγού. Η εξάρτηση από το κόμμα μετέτρεψε τον υποτιθέμενο ελεύθερο πολίτη σε υποτελή του τελευταίου κομματάρχη, δίχως δυστυχώς να αντιλαμβάνεται ο πολίτης ότι κατέστη πλήρως εξαρτημένος έχοντας παραδόσει και την αξιοπρέπειά του και την ελευθερία του! Μένοντας ικανοποιημένος από τις μικροεκδουλεύσεις του ισχυρού πολιτικά γνωστού, αδιαφορούσε για τη σπατάλη του δημοσίου χρήματος, για την εκποίηση της χώρας στα ξένα συμφέροντα, για τα δεσμά εθνικής υποτέλειας που σφυρηλατούσαν οι ασκούντες κατά καιρούς την εξουσία στη δύσμοιρη χώρα. Και οι δυτικοί αποδείχθηκαν ιδιαίτερα άπληστοι υπερβαίνοντας ως προς την κακία κατά πολύ τους Οθωμανούς. **Αρκεί να συγκρίνουμε τους φόρους επί τουρκοκρατίας με τους σημερινούς, για να το διαπιστώσουμε.**

Σήμερα σε πολλές χώρες της Ευρώπης, και κυρίως σ' εκείνες που πρωταγωνίστησαν στο να καταντήσει η Ελλάδα περίγελως, διαχέεται η άποψη ότι είμαστε λαός σκληρός, καθώς κληρονομήσαμε από τους κατακτητές μας το «ραχάτι». **Αποκρύπτουν όλοι αυτοί την εργατικότητα των υποδούλων Ελλήνων, οι οποίοι τόσο στο έδαφος της οθωμανικής αυτοκρατορίας, αλλά κυρίως εκτός αυτού μεγαλούργησαν, ξεκινώντας πάμφτωχοι άγνωστοι-ξένοι.** Όλοι αυτοί με όραμα να δημιουργήσουν και όχι για να επιδεικνύουν τα πλούτη τους, για να προσφέρουν στην υπόδουλη πατρίδα τους τις προϋποθέσεις για την επαναπόκτηση της ελευθερίας της, προσέφεραν άφθονα χρήματα για να ιδρυθούν σχολεία και βιβλιοθήκες, να ενισχυθεί ο ένοπλος αγώνας και αργότερα για να κτιστούν μεγαλοπρεπή ιδρύματα, τα οποία κοσμούν σήμερα την πρωτεύουσά μας.

Και έρχονται σήμερα αυτοί, οι οποίοι με άκρα συνέπεια υπηρέτησαν το προδιαγεγραμμένο σχέδιο της κατεδάφισης της χώρας, και αναλαμβάνουν ρόλο σωτήρων, ισχυριζόμενοι ότι η πολιτική τους, της παραχώρησης των πάντων, αποτελεί «μονόδρομο» (χαρακτηριστική εν χρήσει λέξη της «ξύλινης» πολιτικής γλώσσας!). Και ο Έλληνας αισθανόμενος ενοχές, για την μικρή έστω συνενοχή του, παρακολουθεί ως πάσχων θεατής τις εξελίξεις τις ολοένα και οδυνηρότερες. Βέβαια έπαψε να πιστεύει πλέον σε καλύτερες ημέρες και μόνο αφελείς ή εμπαιθείς, που αρνούνται να παραδεχθούν ότι εξαπατήθηκαν ή εξαπάτησαν, αισιοδοξούν για την ανάκαμψη της οικονομίας. Για το τρίπτυχο της διαφθοράς που αναφέραμε στην αρχή, ισχνός ο λόγος ακόμη και από τη Διοικούσα Εκκλησία, η οποία εν πολλοίς συμπορεύτηκε με το Κράτος, ως υποτελής αυτού, από τη βαναροκρατία.

Η οργή του λαού, του λαού που εύκολα μπορεί σε περιόδους κοινωνικής κρίσεως να χειραγωγηθεί, μετά από αυτά είναι αναμενόμενη και δεν απεργάζεται πάντοτε ευοίωνες εξελίξεις. Προς το παρόν, ευτυχώς, οι εκδηλώσεις είναι ειρηνικές **και οι μόνοι που τις διαταράσσουν είναι οι κουκουλοφόροι**, οι οποίοι έχουν αποθρασυνθεί από την εγγύηση που τους παρέχει επί έτη το κράτος ότι δεν θα συλλαμβάνονται. Και από τα χείλη όλων μας βγαίνει το ερώτημα: Ποιοι επί τέλους είναι αυτοί; Απάντηση είχαμε δώσει σε παλαιότερο άρθρο μας: Πανσπερμία! Ιδεολόγοι αντιεξουσιαστές με μίσος κατά του αθλίου συστήματος, γόννοι πλουσίων οικογενειών που αισθάνονται αηδία στο οικογενειακό τους περιβάλλον, πράκτορες στην υπηρεσία ξένων δυνάμεων

και μισθοφόροι μεταξύ των αποκλήρων που ήρθαν στην πατρίδα μας για να επιβιώσουν.

Άλλο όμως είναι το σημαντικό ερώτημα: Σε ποιους δεν συμφέρει να συλλαμβάνονται κάποιοι από αυτούς, κάθε φορά που προκαλούν; Είναι δύσκολο να απαντηθεί το ερώτημα;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ